



Forn de Can Draper

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Draper. Polígon 3, parcel·la 1
Emplaçament Més avall de la font de can Draper, al marge del costat de ponent del torrent de Can Diví.
Alçada: 241

Coordenades:

Latitud: 41.6617
Longitud: 2.26247
UTM Est (X): 438597
UTM Nord (Y): 4612479

Classificació

Número de fitxa 08005 - 204
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08005A003000010000LI

Fitxes associades:

[Alzina Forn de Can Draper](#)
[Can Draper](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2007 - 02:00

Descripció

Forn d'obra de grans dimensions, situat més avall de la font de can Draper, al marge del costat de ponent del torrent de Can Diví. Encara es conserva bona part de la seva estructura original caracteritzada per una boca d'entrada en forma d'arc, de grans dimensions (aproximadament 2,5 per 2,5 m), construïda amb pedra lligada amb morter de calç, i la part superior construïda amb totxo. Actualment, està envoltat d'espessa vegetació, per la qual cosa no resulta fàcil accedir a les seves proximitats.

Història

Regentat pels de Can Campaner, servia per a confeccionar material de construcció, bàsicament maons i teules. El procés d'elaboració d'aquest material era totalment manual: primer s'anava a buscar la primera matèria a un torrent proper, just darrera dels forn, conegut com el Terral. Posteriorment, es garbellava la terra per a netejar-la d'impureses i tot seguit es col·locava a unes basses per extreure'n el fang. L'aigua necessària per a mullar l'obra i fer-ne argila s'obtenia del rec de can Draper i era traslladada en carro fins al forn. La llenya per coure l'argila provenia del bosc de la mateixa propietat. El forn no s'utilitza des dels anys trenta, quan en Padrós el Campaner va deixar de treballar-hi. Més recentment, alguns sense sostre aprofitaren la infraestructura per passar la nit sota el seu arc. L'últim d'aquests pidolaires, ara fa aproximadament vint anys, durant el dia recollia pel poble tot allò que podia, mentre que per la nit dormia sota el forn en companyia dels seus gossos. Actualment, està envoltat d'espessa vegetació, per la qual cosa no resulta fàcil accedir a les seves proximitats.

Bibliografia

PUIG I ROCA, Jordi (2007). Masies de l'Ametlla del Vallès. L'estructuració d'un territori durant mil anys. Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

